

gens side, både fra Venstres og Konservatives side, skal tænke sig meget godt om.

Jeg synes egentlig, det kunne være interessant bare at høre nogle få eksempler på, hvor man har de der skrækeksempler fra. Det er jo derfor, jeg reagerer. Det er, fordi man taler, som om vi har en stribe af skrækesempler, og man giver udtryk for et menneskesyn, som jeg slet ikke synes er rimeligt.

Formanden:

Så er det fru Inge-Lene Ebdrup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Allerførst vil jeg lige minde fru Lissa Mathiasen om, at fru Lissa Mathiasen mangler at svare på mit første spørgsmål, nemlig om Socialdemokratiets ordfører kan bekræfte, at der er givet tilsagn om over 14.000 almene boliger i 2002.

Angående det her med den ultimative råderet, den rene vare, skulle jeg bare lige have bekræftet fra Socialdemokratiets ordfører, at det er den fuldstændig fri råderet, man vil have.

Når jeg nu har fået det bekræftet, vil jeg så spørge: Hvis man nu tager mit eksempel fra før, en seksværelses, der bliver lavet om til en torums – og jeg kender flere eksempler på, at det bygningsmæssigt kan lade sig gøre – fordi det nu er det, der passer til den lejers behov, og lejeren så efter et stykke tid ikke længere ønsker at bo i lejligheden og siger op med sine 3 måneders varsel og flytter, hvem skal så bekoste at genetablere lejligheden, hvis det viser sig, at den tidligere seksværelses store lejlighed, der nu er en torums, ikke kan lejes ud? Hvem skal betale for genetableringen?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg gav faktisk fru Inge-Lene Ebdrup svaret før, hvor jeg sagde: Æt er, hvad der er givet af tilsagn, noget andet er, hvad der bliver bygget. Mit ønske, vores ønske, er, at der bliver bygget meget ude i kommunerne, ikke mindst set i forhold til den boligmangel, der er. Men der er altså forskel på, hvad der er givet i tilsagn, og hvad der rent faktisk bliver opført. Og derfor er vi nødt til at vente, til vi ser, hvad der rent faktisk bliver opført.

Og så var det, jeg tillod mig at tale om, hvad der er opført af privatbyggeri på nuværende

tidspunkt. Det er i hvert fald at tale om en fugl, man ikke har i hånden, men som kun sidder oppe på taget. Jeg håber, der til gengæld er nogen, der lander i hånden, for vi har stadig væk også brug for det.

Jeg undrer mig lidt over, hvorfor det nu lige nøjagtigt skulle være sværere at komme af med en lejlighed, som har fået ændret på ruminddelingen, så der er blevet færre rum. Hvad nu, hvis man gik ind og ændrede, så der blev flere rum? Lejligheden har den samme kvadratmetermæssige størrelse fra start til slut.

Lige så vel som masser af mennesker, der i et parcelhus sætter et par gipsvægge op, afhængigt af om de har børn hjemme eller ikke har børn boende hjemme, siger: Vi indretter os, som vi synes, vi har lyst til, hvorfor skal folk i den almene bolig så ikke have lov til også at indrette sig, så det matcher deres behov, så det matcher deres familiestørrelse, fuldstændig som alle andre gør?

Det er det eneste, vi synes er rimeligt. Og det er det eneste, vi lægger an til ved at gå ind for den fri råderet, nemlig at man selvfølgelig skal kunne indrette sig. Og jeg har svært ved at forestille mig, at det vil blive meget sværere at leje den lejlighed ud, for det kan lige så godt være, at den passer til den næste lejer, der kommer, som den ikke passer.

Der kan også være en lejer, der ikke synes, at en seksværelseslejlighed er interessant, men gerne havde set en, der havde færre rum. Det er den fleksibilitet, det er den mulighed, vi skal give lejerne, og de skal nok håndtere den på en ordentlig måde.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.54

Mødet genoptaget kl. 13.01

Forhandlingen genoptages

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal her genoptage Folketingets møde, og vi går videre i ordførrækken.